

[Valdemar Sørensen.]

af Betragtning, men jeg maa jo sige, at efter hvad jeg har set i en Annonce fra et af de sociale Boligselskaber her i Byen i Gaar, forekommer det mig ikke, at Selskaberne selv gør tilstrækkeligt for at faa disse Lejligheder lejet ud. Denne Annonce lyder nemlig paa, at der kan forventes Tilskud til Huslejen, saaledes at denne bliver paa en vis Højde for Familier med 4 Børn. Man gik altsaa i denne Annonce, der henvender sig til et Publikum af børnerige Familier, ud fra, at man skal have 4 Børn for at komme ind i Ejendommen.

Det skal man ikke; efter Loven skal man kun have 3, saa Annoncen er altsaa fuldkommen vildledende over for det Publikum, som den henvender sig til, og det er jo muligt, at Selskabet ved at sætte Børneantallet ned til det i Loven ansatte, 3, vilde have noget større Udsigt til at faa disse Lejligheder lejet ud, end hvis man fastholder, at man kun vil have Familier med 4 Børn ind. Man siger, at dette i og for sig ikke er Boligselskabernes Skyld, men at disse Krav stilles dem fra Københavns Kommune, og at man ligeledes fra den Side er yderst langsom i Ekspeditionen af de Sager, der angaar Udlejning til de paagældende Familier. Jeg ved ikke, om der er noget faktisk i disse Anker, men jeg har set Tilfælde, hvor der synes at være det, og jeg vil dog gaa ud fra, at naar vi gaar til en Ordning som den, der her er antydnet i Udvalgsordføreren Tale, maa det ogsaa være saadan, at den Anvisning, Rigsdagen giver, bliver fulgt. Jeg kunde jo have Lyst til at vide, hvor mange af den Slags Lejligheder der overhovedet staa ledige, men dette Spørgsmaal skal jeg vente med at beskæftige mig med, til vi taler om den næste Sag paa Dagsordenen.

Endelig skal jeg sige, at jeg naturligvis slutter mig til de forudgaaende Anbefalinger for det Ændringsforslag, Betænkningen indeholder med Hensyn til at hæve Laanegrænsen for Byggeri af Stiftelser.

Indenrigsministeren (Knud Kristensen): Det fremgaar af Betænkningen, at Ændringsforslaget er stillet af Udvalget og tiltraadt af Indenrigsministeren, og det skal jeg kun herved bekræfte.

I det, der i øvrigt er sagt om Betænk-

ningens Indhold, har man henvist til, at naar Lovens Forudsætninger opfyldes fuldt og helt, saadan som de er formuleret, vilde Selskaberne faa Anerkendelse og derigennem Statsstøtte. Jeg har jo tiltraadt, ja, været med til at udarbejde Betænkningen og kan selvfølgelig ogsaa tiltræde den fuldt ud, men jeg maa gøre opmærksom paa, at der i selve Loven ud over disse bestemte Ting, som det er fastsat skal opfyldes, er givet Ministeren en vis Bemyndigelse. Derfor kan der være visse Ting i Lovens Administration, som man ikke kan paapege er afledet direkte af selve Loven, og derved kan der opstaa Vanskeligheder, naar nogen kommer og siger: Naar vi har opfyldt det og det, der er nævnt i Loven, saa har vi ogsaa Ret til at blive anerkendt til at faa Laan. Jeg understreger kun, at med Ministerens Ansvar følger selvfølgelig en vis Ret til at skønne over, om disse Selskaber nu ogsaa er saa solide og af en saadan Karakter, at man med Tryghed kan bevilge de mange Penge. Men i øvrigt er jeg helt enig i, at det, som skal være Formålet, er ikke at skabe noget Monopol eller nogen Forrettigheder; det er Kvaliteten og Sikkerheden i de forskellige Selskaber, der er anmeldt, som maa være Normen for, om et Selskab kan blive anerkendt eller ej.

Hvad endelig det sidste Spørgsmaal angaar: de børnerige Familier, som i Lovens Forstand er Familier med 3 Børn og derover, vil jeg sige, at naar man har indsat en saadan Bestemmelse og sat en Grænse, er det selvfølgelig, fordi man vil give særlig Hjælp til, at Familier med mange Børn kan faa Husly. Det er efter min Mening det eneste Formaal og maa ogsaa for Tiden være det eneste Formaal, man søger at opfylde, men deraf følger ogsaa, at de maa have en Fortrinsret til disse Lejligheder, som er tilvejebragt netop for dem. Hvor langt det Tidsrum skal være, er det vanskeligt paa Forhaand at sige; men jeg er helt enig i, at det eneste Formaal er at søge at sikre dem en Fortrinsstilling. Hvis der ikke er tilstrækkeligt af saadanne Familier til at flytte ind i de paagældende Boliger, er det naturligt, at de maa lejes ud til andre, og saa er det ogsaa naturligt, at man i første Omgang tager Familier med 2 Børn og derefter dem med 1 Barn.

Det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen fremførte et Eksempel paa, at et